

Männisalu küla kokkutulek

Aeg annab, aeg võtab...

Aeg andis koduküla, aeg ka võttis selle.

Aga meie südames on kodu ikka elav. Nüüd tähistab koduküla ainult mälestuskivi. Tore on kohtuda kivi juures.

Nii algas 719-aastase Männisalu küla 20. kokkutulek. Var-dasse tõusis koos riigilipuga kokkutulekute oma, kollane-roheline. Selle värvid tähistavad kuldseid viljavälju ja rohelisi metsi ning aasu.

Kokkutulijaid oli igast il-makaarest. Kõige vanem oli 87-aastane Meeri Tammaru ja noorim 8-aastane Tauno. Oli pere viienda põlve esindaja ja oli neid, kes külastasid vanaema kodupaika esimest korda.

Kokkutulijate ring üha väheneb. Asetasime leinaküün-lad neljale küla elanikule, kes lahkusid sel aastal. Need olid Rein Kruusimäe, Minna Neuharu ja abielupaar Haugid.

Esimene kokkutulek oli külas 1974. aastal Arno Kase ettevõt-misel, kes ise on nüüdseks ma-nalasse varisenud. Iga-aastased kokkutulekud algasid 1993. aastal, kui paigaldati mäles-tuskivi.

Nüüd, juubelikokkutulekul, vaadati tagasi eelmistele, tuletati meelde lõbusaid lugusid ja aegu, kui kohal oldi kolm päeva.

Kuulati südamlikke luuletusi, loeti ajalehest Nädaline katken-deid artiklist "Sündinud met-savennana". Asjaosaline Toomas Tõns oli ka ise kohal.

Oli juttu Väike-Maarja muu-seumi õpperajast, mis läbib Leba-vere küla, endisi raketibaase, metsavendade kaeviku jm.

Olid meeldivad kohtumised, lauldi ühislause, mängiti akor-dioni, kohal oli kaks pillimeest.

Täname meie viimaste aas-tate sponsorit, kes oli korras-tanud mälestuskivi ümbruse ja kostitas maitsva einega. Täname ka külaelanikke, kes olid kui-vanud tamme asemele istutanud mälestuskivi juurde uue puu.

Järgnevast kokkutulekust ei loobunud, kuigi kohaletulek on raske (bussipeatused kaugel). Niisiis järgmisel aastal juulikuu viimasel laupäeval kohtume.

Ilmataat andis märku tugeva paugutamisega, et aeg on lõpetada, sest ühtegi varjualust külas enam ei ole.

*Helgi Moor
Roela*